

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de executorul Judecătoresc Coroleţcaia Lilia.

în cadrul demersului executorului judecătoresc Lilia Coroleţcaia cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara în privinţa debitorului Ion Colesnic, prin care demersul a fost respins,

împotriva încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 07.07.2026,

Dosarul nr. 25r-98/2026
PIGD nr. 2-26083796-03-25r-23072026

Prima instanţă: Judecătoria Orhei (sediul Central) (judecător Eugeniu Ciubotaru)

22 septembrie 2026, mun. Bălţi
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de executorul Judecătoresc Coroleţcaia Lilia

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Preşedinte,*
Alina Ţihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La data de 02 iulie 2026, executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia s-a adresat în instanţa de judecată cu un demers prin care solicită emiterea încheierii cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara în privinţa debitorului Ion Colesnic, născută la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****.

În motivarea demersului, executorul judecătoresc a indicat că deține procedura de executare nr. 118pa-343/2026, intentată la cererea creditoarei Svetlana Colesnic, în temeiul documentului executoriu nr. 2-2113/2025 din 25 februarie 2026, emis de Judecătoria Orhei, sediul Central, privind încasarea lunară din contul lui Ion Colesnic în beneficiul Svetlanei Colesnic a pensiei de întreținere a copiilor minori *****, născut la ***** și *****, născută la *****, în mărime de 2500 lei, plătibili lunar, pentru fiecare copil, începând cu 06 noiembrie 2025 și până la atingerea majoratului de către copii minori.

În vederea asigurării executării documentului executoriu, au fost aplicate măsuri de asigurare a executării, fapt confirmat prin încheierile executorului judecătoresc. Concomitent, în privința debitorului au fost aplicate restricții în conformitate cu imperativele legale, dar măsurile aplicate nu au determinat executarea efectivă a documentului executoriu.

Până în prezent debitorul nu și-a executat obligațiile stabilite în documentul executoriu, iar în urma măsurilor întreprinse de către executorul judecătoresc și reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul, nu deține mijloace bănești, bunuri mobile și imobile, care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei și nu este angajat în câmpul muncii.

A evidențiat că debitorul a cumulat o restanță în sumă de 40 000,00 lei, echivalent a 8 luni de neachitare.

Executorul judecătoresc apreciază drept necesară prezența debitorului la efectuarea procedurii de executare, pentru a asigura informarea acestuia despre măsurile de executare preconizate, drepturile și obligațiile sale, cât și a stabili în comun cu creditorul modalitatea de executare a documentului executoriu.

Susține că în procesul executării documentului executoriu s-a constatat că debitorul Ion Colesnic, traversează frontiera de stat.

Executorul judecătoresc a solicitat aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Ion Colesnic, pe un termen de 6 (șase) luni.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 07.07.2026, demersul executorului judecătoresc Lilia Corolețcaia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi ţara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Ion Colesnic, născută la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în ***** a fost respins ca fiind neîntemeiat.

Solicitarea recurentului:

La data de 16.07.2026, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia cu admiterea demersului privind interdicția de a părăsi țara în privința debitorului procedurii de executare, Colesnic Ion.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, astfel recursul a fost declarat în termen, or încheierea contestată a fost expediată în adresa executorului judecătoresc la data de 08.07.2026 prin intermediul poștei terestre, având în vedere data trimiterii actului judecătoresc vizat, recursul depus la 16.07.2026 este în termen în pofida inexistenței actului confirmativ cu privire la recepționarea lui.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a invocat faptul că la citațiile expediate, debitorul nu se prezintă, iar scrisorile recomandate expediate acestuia se întorc cu mențiunea „Nereclamat”.

În urma verificărilor efectuate, executorul judecătoresc a constatat că debitorul circulă în mod

regulat peste hotarele Republicii Moldova, fapt confirmat prin informația publicată de Poliția de Frontieră a Republicii Moldova.

În acest context, în scopul neadmiterii părăsirii teritoriului Republicii Moldova, fapt care ar putea face dificilă executarea în continuare a documentului executoriu, la cererea creditorului Colesnic Svetlana din 30.06.2026, executorul judecătoresc a înaintat demers cu privire la aplicarea față de cet. Colesnic Ion, a.n. *****, c/p *****, cu domiciliul în *****, a interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni.

Necesitatea aplicării acestei măsuri a fost motivată prin faptul că debitorul nu execută documentul executoriu, a acumulat o restanță de peste 40 000,00 lei, iar faptul că acesta se eschivează cu rea-credință de la executarea documentului executoriu conduce la tergiversarea executării.

Totodată, deși debitorul dispune de mijloace de transport care au fost anunțate în căutare, nu se cunoaște momentul în care acestea vor fi depistate și stopate și nici starea în care se află acestea. Deținerea unui mijloc de transport nu garantează stingerea unei datorii care presupune o executare succesivă, cum este obligația de plată a pensiei de întreținere, și nu înlătură riscul de eschivare de la executarea obligațiilor.

În acest sens, autoturismele pot fi ascunse cu ușurință, nu sunt supuse unui control permanent și nu sunt oprite în trafic în mod zilnic de către organele de poliție, iar valoarea acestora se diminuează constant. Prin urmare, simpla deținere a unor mijloace de transport nu poate constitui, în sine, o garanție suficientă pentru executarea efectivă și continuă a obligației.

Documentul executoriu vizează interesul superior al copiilor și are un caracter de executare succesivă, obligația urmând a fi executată lunar. În aceste condiții, eventuala sechestrare și valorificare a unui mijloc de transport reprezintă o măsură cu caracter punctual, care ar putea acoperi cel mult o parte din restanța acumulată, însă nu poate garanta stabilitatea și continuitatea plăților lunare viitoare necesare pentru întreținerea zilnică a minorilor.

În acest context, existența mijloacelor de transport nu poate fi privită drept o garanție patrimonială suficientă pentru executarea obligației. Faptul că acestea figurează în Registrul de stat al transporturilor nu înseamnă că bunurile se află efectiv la dispoziția executorului judecătoresc. În mod practic, mijloacele de transport pot fi deplasate, ascunse în spații private, precum garaje sau alte locuri inaccesibile, iar identificarea lor fizică poate fi dificilă în lipsa prezenței și cooperării debitorului.

De asemenea, mijloacele de transport sunt bunuri mobile, ceea ce le conferă o mobilitate sporită în raport cu bunurile imobile. Acestea pot fi transferate cu ușurință în alte localități, ascunse sau chiar deteriorate ori dezasamblate, fapt care poate diminua sau chiar compromite posibilitatea valorificării lor în cadrul procedurii de executare.

Un alt aspect relevant îl constituie deprecierea continuă a valorii de piață a autoturismelor. În plus, cheltuielile aferente ridicării, transportării, depozitării și comercializării acestora la licitație pot diminua suma efectiv obținută în urma valorificării bunului, astfel încât aceasta să nu fie suficientă pentru asigurarea, pe termen lung, a obligațiilor de întreținere față de minori.

Totodată, prezența debitorului pe teritoriul Republicii Moldova prezintă importanță pentru desfășurarea eficientă a procedurii de executare, întrucât acesta trebuie să fie disponibil pentru realizarea acțiunilor procesuale și măsurilor de executare prevăzute de lege, inclusiv pentru a prezenta informații și acte privind veniturile sale reale și pentru a i se aplica, după caz, pârghiile legale de conformare la executarea documentului executoriu.

În aceste circumstanțe, plecarea debitorului peste hotarele Republicii Moldova, în condițiile în care acesta nu își execută benevol obligațiile de plată și există deja o restanță semnificativă, este

de natură să îngreuneze în mod considerabil desfășurarea procedurii de executare și să creeze dificultăți suplimentare în realizarea drepturilor creditorului.

Prin urmare, circumstanțele invocate de executorul judecătoresc trebuie analizate prin prisma caracterului succesiv al obligației de întreținere, a cuantumului semnificativ al restanței acumulate, a comportamentului debitorului în cadrul procedurii de executare, precum și a faptului că mijloacele de transport identificate nu oferă, în circumstanțele concrete ale cauzei, o garanție efectivă și continuă a executării obligației.

Aprecierea instanţei de recurs:

În conformitate cu prevederile art.1 alin.(1), (2) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabileşte competenţa executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii.

Prin urmare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentului executoriu în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

Articolul 22 alin.(1) lit.x) din Codul de executare prevede că, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Potrivit art.64 alin.(1) Cod de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers. (1^1) Încheierea instanţei de judecată prin care se dispune aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara se trimite spre executare Poliţiei de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit art.27 din Constituţie, dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

În virtutea prevederilor coroborate ale art.19 şi art.27 din Constituţie, tuturor cetăţenilor, cetăţenilor străini, apatrizilor, refugiaţilor şi beneficiarilor de protecţie umanitară le este garantat dreptul la libera circulaţie în interiorul statului şi de a ieşi din ţară. Dreptul la libera circulaţie este protejat, de asemenea, de art.2 din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, art.12 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art.13 alin.2 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

Dreptul persoanei la libera circulaţie, protejat de prevederile art.27 din Constituţia Republicii Moldova şi de instrumentele internaţionale, nu face parte din categoria drepturilor absolute, a căror restrângere se exclude. Acest drept poate fi restrâns, exercitarea lui impunând respectarea condiţiilor prevăzute de lege.

Colegiul civil remarcă faptul că, Curtea Constituțională a Republicii Moldova în Hotărârea pentru controlul constituţionalităţii art.8 lit.g), art.11 alin.(4) din Legea nr.269-XIII din 9

noiembrie 1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, cu modificările şi completările ulterioare, art.64 din Codul de executare al Republicii Moldova nr.443-XV din 24 decembrie 2004 în redacţia Legii nr.143 din 2 iulie 2010 pentru modificarea şi completarea Codului de executare al Republicii Moldova a statuat că, Curtea reţine că orice limitare a dreptului persoanei la libera circulaţie, manifestată fie prin refuzul eliberării actelor de călătorie necesare exercitării acestei libertăţi, fie prin interdicţia de a părăsi ţara, trebuie să corespundă anumitor exigenţe de ordin material şi procedural, care să garanteze proporţionalitatea acesteia cu scopul urmărit.

Astfel, potrivit art.54 din Constituţie, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sânt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

De asemenea, art.2 alin.3 din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale stipulează că exercitarea dreptului la libera circulaţie nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Curtea a menționat că interdicţia de a părăsi ţara, stipulată de art.64 din Codul de executare, este o măsură excepţională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul de executare. După conţinutul lor, aceste măsuri, având scopul de a asigura executarea documentului executoriu, reprezintă un spectru de interdicţii, ce grevează direct sau indirect patrimoniul debitorului, din care urmează a fi percepută datoria.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, în contextul unor litigii având ca subiect ingerinţa în dreptul de a părăsi ţara, măsura de restricţionare a trecerii frontierei de stat a unei persoane debitoare ar putea fi dispusă în cazul în care este necesară protejarea drepturilor altor persoane, şi anume protejarea drepturilor şi intereselor legitime ale creditorilor ce dispun de un titlu executoriu. În speţa Reiner c. Bulgariei (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporţionalităţii reiese că restricţia privind dreptul de a părăsi ţara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmăreşte un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăseşte ţara ar putea compromite şansele de a percepe suma în cauză”.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil și de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, documentul executoriu nr.2-2113/2025 din 25.02.2026 emis de Judecătoria Orhei sediul Central, privind încasarea de la Colesnic Ion (a.n.*****, c/p: *****, cu domiciliul în *****) în beneficiul Svetlanei Colesnic (a.n.*****, c/p: *****, cu domiciliul în *****) pensia de întreținere a copiilor minori în mărime fixă a câte 2 500,00 lei (f.d. 16).

La data de 03.04.2026, Colesnic Svetlana a depus o cerere către executorul Judecătoresc Corolețcaia Lilia a depus o cerere privind intentarea de executare (f.d. 15).

Prin încheierea executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 03.04.2026, nr. 118pa-343/2026, s-a primit spre executare și s-a intentat procedura de executare documentul executoriu nr.2-2113/2025 din 25.02.2026 emis de Judecătoria Orhei sediul Central, privind încasarea de la Colesnic Ion (a.n.*****, c/p: *****, cu domiciliul în *****) în beneficiul Svetlanei Colesnic (a.n.*****, c/p: *****, cu domiciliul în *****) pensia de întreținere a copiilor minori în mărime fixă a câte 2 500,00 lei (f.d. 14).

Prin încheierea executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 03.04.2026 nr. 118pa-343/2026, s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului Colesnic Ion (f.d. 12).

Potrivit informației din Registru de stat generată la data de 30.06.2026, debitorul Colesnic Ion deține în proprietate 4 bunuri mobile (f.d.9).

Prin cererea creditorului Colesnic Svetlana din 30.06.2026, ultima a solicitat anunțarea în căutare a mașinii de model BMW cu nr. înm. ***** (f.d. 8).

Potrivit încheierii executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 01.07.2026 nr. 118pa-343/2026, s-a obligat debitorul Colesnic Ion să prezinte mijlocul de transport de model BMW cu nr. înm. *****. A fost anunțat în căutare unitatea de transport BMW cu nr. înm. ***** care aparține debitorului Colesnic Ion (f.d. 6).

Prin cererea creditorului Colesnic Svetlana 30.06.2026, ultima a solicitat executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia înaintarea în instanța de judecată a unui demers cu solicitarea emiterii unei încheieri privind aplicarea interdicției de a părăsi țara debitorului Colesnic Ion (f.d. 3).

La data de 02 iulie 2026, executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia s-a adresat în instanța de judecată cu un demers prin care solicită emiterea încheierii cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Ion Colesnic, născută la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 07.07.2026, demersul executorului judecătoresc Lilia Corolețcaia cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Ion Colesnic, născută la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în ***** a fost respins ca fiind neîntemeiat.

La data de 16.07.2026, executorul judecătoresc Corolețcaia Lilia a contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia cu admiterea demersului privind interdicția de a părăsi țara în privința debitorului procedurii de executare, Colesnic Ion.

Colegiul reține că interdicţia de a părăsi ţara, stipulată de art.64 din Codul de executare, este o măsură excepţională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul de executare. După conţinutul lor, aceste măsuri, având scopul de a asigura executarea documentului executoriu, reprezintă un spectru de interdicţii, ce grevează direct sau indirect patrimoniul debitorului, din care urmează a fi percepută datoria.

Conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, în contextul unor litigii având ca subiect ingerința în dreptul de a părăsi ţara, măsura de restricţionare a trecerii frontierei de stat a unei persoane debitoare ar putea fi dispusă în cazul în care este necesară protejarea drepturilor altor persoane, şi anume protejarea drepturilor şi intereselor legitime ale creditorilor ce dispun de un titlu executoriu. În speţa Reiner c. Bulgariei (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporţionalităţii reiese că restricţia privind dreptul de a

părăsi ţara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmăreşte un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăseşte ţara ar putea compromite şansele de a percepe suma în cauză”.

Reieșind din cele invocate, Colegiul civil consideră neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Colesnic Ion or, este necesară întrunirea a două condiții în prezența cărora debitorului i se poate aplica interdicția de părăsire a țării, și anume: 1) prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege sau de documentul executoriu, executorul judecătoresc ori creditorul consideră necesară prezența debitorului la anumite acțiuni de executare și 2) plecarea debitorului ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Cu privire la primul aspect - necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare, Colegiul relevă că, pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitor, urmează a fi argumentată imposibilitatea efectuării acțiunilor de executare în lipsa acestuia, ținând cont de conținutul legii, al documentului executoriu, opiniei creditorului sau executorului judecătoresc.

Odată ce interdicția de a părăsi țara constituie o imixiune a statului în dreptul fundamental al debitorului - libertatea de circulație - garantat de Convenție, executorul judecătoresc trebuia să argumenteze și să adeverească că ieșirea debitorului peste hotarele țării ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

La caz, în cazul unor obligații cu caracter patrimonial, executarea silită a unui document executoriu ar trebui să presupună un spectru de măsuri care să greveze patrimoniul debitorului în vederea îndeplinirii obligației cuprinse într-un document executoriu, dar nicidecum să nu suprime drepturile personale nepatrimoniale ale acestuia de o manieră disproporționată.

Executorul judecătoresc a omis să explice care anume acţiuni de executare nu pot fi efectuate în lipsa debitorului şi în ce mod plecarea debitorului peste hotarele ţării (dacă e plecat) va face dificilă sau imposibilă executarea. Or, legea prevede expres că interdicţia de părăsire a ţării se aplică doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu.

Instanța de fond a respins în mod întemeiat demersul privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, întrucât executorul judecătoresc nu a demonstrat existența circumstanțelor concrete care să justifice ingerința în dreptul debitorului la libera circulație.

Or, simpla invocare a dispozițiilor art. 64 din Codul de executare nu este suficientă pentru aplicarea unei asemenea măsuri restrictive. În fiecare caz, executorul judecătoresc are obligația de a demonstra că măsura solicitată este necesară, proporțională și aptă să contribuie efectiv la realizarea scopului urmărit, respectiv executarea documentului executoriu. O asemenea motivare nu poate fi una formală sau bazată exclusiv pe existența unei datorii neachitate.

Executorul judecătoresc nu a explicat în ce mod reținerea debitorului pe teritoriul Republicii Moldova ar facilita executarea documentului executoriu și nici nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate între aplicarea interdicției solicitate și posibilitatea reală de recuperare a creanței. Din contra, măsurile de executare întreprinse până în prezent – verificarea patrimoniului, aplicarea măsurilor asigurătorii asupra conturilor bancare și identificarea bunurilor – sunt măsuri care nu depind de prezența fizică a debitorului în țară.

Contrar argumentelor invocate de executorul judecătoresc, Colegiul constată că simpla existență a unei restanțe la plata pensiei de întreținere, coroborată cu faptul că debitorul circulă peste hotarele Republicii Moldova, nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a justifica aplicarea unei măsuri restrictive asupra dreptului la libera circulație.

Aplicarea interdicției de a părăsi țara presupune existența unor circumstanțe concrete și obiective care să demonstreze că, în lipsa acestei măsuri, executarea documentului executoriu ar fi efectiv pusă în pericol. Or, măsura restrictivă nu poate fi justificată exclusiv prin presupuneri privind un eventual comportament viitor al debitorului, ci trebuie să se bazeze pe date concrete din procedura de executare care să demonstreze necesitatea și proporționalitatea ingerinței.

La caz, din materialele cauzei rezultă că debitorul deține mijloace de transport, acestea fiind chiar identificate și anunțate în căutare. Prin urmare, nu poate fi susținută concluzia că executorul judecătoresc s-ar afla în imposibilitatea de a întreprinde alte măsuri de executare asupra patrimoniului debitorului sau că executarea ar fi lipsită de orice perspectivă reală.

Faptul că mijloacele de transport nu au fost încă depistate sau ridicate nu constituie, în sine, o dovadă a imposibilității executării prin intermediul acestora. Dimpotrivă, existența unor bunuri susceptibile de urmărire demonstrează că procedura de executare dispune de un obiect patrimonial asupra căruia pot fi întreprinse măsurile prevăzute de lege. Executorul judecătoresc urmează să utilizeze în mod efectiv și succesiv mijloacele de executare prevăzute de lege înainte de a recurge la o măsură care restrânge exercițiul unui drept fundamental.

În aceste condiții, argumentul potrivit căruia mijloacele de transport ar putea fi ascunse, deteriorate, dezasamblate sau că valoarea acestora s-ar putea diminua reprezintă, în esență, o eventualitate ipotetică și nu o circumstanță concretă dovedită în prezenta cauză. Nu au fost prezentate probe din care să rezulte că debitorul a întreprins asemenea acțiuni sau că intenționează să-și ascundă ori să-și înstrăineze bunurile în scopul eschivării de la executare.

De asemenea, faptul că autoturismele nu sunt supuse unui control permanent și pot fi deplasate în alte localități nu poate constitui, prin el însuși, un argument suficient pentru restrângerea dreptului la libera circulație. O asemenea abordare ar transforma caracterul excepțional al măsurii în unul automat, aplicabil ori de câte ori debitorul deține un bun mobil și călătorește peste hotarele țării.

Colegiul reține că executarea succesivă a obligației de plată a pensiei de întreținere nu înlătură obligația executorului judecătoresc de a demonstra necesitatea concretă a măsurii solicitate. Caracterul succesiv al obligației poate justifica întreprinderea unor măsuri eficiente de executare, însă nu poate constitui, în sine, temei pentru restrângerea dreptului la libera circulație.

Totodată, argumentul potrivit căruia valorificarea unui mijloc de transport ar putea acoperi doar o parte din restanța acumulată nu justifică aplicarea interdicției de a părăsi țara. În cazul în care bunurile debitorului sunt susceptibile urmăririi, executorul judecătoresc dispune de instrumente juridice pentru valorificarea acestora și pentru distribuirea sumelor obținute în vederea executării obligației. Eventuala insuficiență a valorii unui bun nu demonstrează automat necesitatea unei măsuri personale restrictive față de debitor.

Existența unor bunuri susceptibile urmăririi constituie un element relevant la aprecierea proporționalității măsurii solicitate, urmând a se examina dacă, în circumstanțele concrete ale cauzei, aceste bunuri oferă o perspectivă reală și suficientă pentru executarea obligației și dacă prezența debitorului pe teritoriul Republicii Moldova este necesară pentru realizarea efectivă a acțiunilor de executare.

De asemenea, faptul că debitorul nu se prezintă la citații și că unele scrisori recomandate au fost restituite cu mențiunea „Nereclamat” nu poate fi echivalat automat cu intenția de a se eschiva de la executare. Pentru a ajunge la o asemenea concluzie sunt necesare probe suplimentare care să demonstreze un comportament activ și intenționat de împiedicare a executării, nu doar lipsa prezentării la anumite citații sau faptul efectuării unor călătorii peste hotarele Republicii Moldova.

În același timp, circulația debitorului peste hotarele țării nu constituie, în sine, o dovadă că acesta urmărește să se sustragă executării documentului executoriu. Pentru justificarea unei asemenea concluzii este necesară stabilirea unei legături concrete între deplasările debitorului și împiedicarea executării obligației, legătură care nu rezultă în mod obiectiv din circumstanțele prezentate.

Prin urmare, Colegiul consideră că argumentele executorului judecătoresc referitoare la riscul eventualei eschivări se bazează preponderent pe ipoteze și presupuneri, fără a fi susținute de probe obiective care să demonstreze că, în lipsa interdicției de a părăsi țara, executarea documentului executoriu ar deveni imposibilă sau substanțial mai dificilă.

În acest context, trebuie făcută distincție între existența unei dificultăți în executarea documentului executoriu și necesitatea aplicării unei măsuri restrictive asupra unui drept fundamental. Nu orice dificultate întâmpinată în cadrul procedurii de executare justifică aplicarea unei asemenea măsuri, aceasta fiind admisibilă doar în măsura în care este demonstrată necesitatea sa concretă și proporționalitatea în raport cu scopul urmărit.

Or, în condițiile în care debitorul deține bunuri susceptibile urmăririi, iar din materialele cauzei nu rezultă că toate măsurile patrimoniale disponibile au fost efectiv întreprinse și s-au dovedit insuficiente, aplicarea interdicției de a părăsi țara apare ca o ingerință prematură și disproporționată.

În consecință, Colegiul apreciază că simpla existență a restanței, caracterul succesiv al obligației de întreținere și faptul că debitorul circulă peste hotarele Republicii Moldova nu sunt suficiente pentru a demonstra necesitatea aplicării interdicției solicitate. În lipsa unor probe concrete privind intenția debitorului de a se sustrage de la executare și în condițiile existenței unor bunuri asupra cărora pot fi orientate măsurile de executare, ingerința în dreptul la libera circulație nu este justificată prin circumstanțele concrete ale cauzei.

Colegiul nu contestă existența și gravitatea circumstanțelor invocate de executorul judecătoresc, inclusiv cuantumul restanței, caracterul succesiv al obligației de întreținere, neprezentarea debitorului la citații și traversarea frontierei de stat.

Totuși, aceste circumstanțe urmează a fi coroborate cu cerința distinctă prevăzută de art. 64 alin. (1) din Codul de executare, și anume necesitatea prezenței debitorului pentru executarea eficientă a documentului executoriu. Or, din materialele cauzei nu rezultă care acțiuni concrete de executare necesită prezența fizică a debitorului și în ce mod plecarea acestuia ar împiedica sau ar îngreuna realizarea acelor acțiuni.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord a ajuns la concluzia, că recursul declarat de executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 07.07.2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de executorul Judecătoresc Coroleţcaia Lilia se respinge.

Se menține încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 07.07.2026, în cadrul demersului executorului judecătoresc Lilia Coroleţcaia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Ion Colesnic.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi Mariana Sajin